

FULL INFORMATIU **PARRÒQUIA dels SANTS** **Just i Pastor**

Sant Just Desvern, 12 de juliol de 2020. N° 28

PARAULA DE DÉU, LLAVOR DE VIDA

Jesús proposa avui, amb el llenguatge sempre fresc de les paràboles, el necessari acolliment que els seus seguidors han de donar sempre a la seva paraula. Ell els va advertir, també, del risc que suposa no deixar créixer la llavor de la paraula de Déu en les seves vides, quan el seguiment de l'Evangeli acaba demanant un compromís exigent. Jesús devia ser conscient que l'exigència de les seves propostes havia fet desistir alguns dels seus entusiastes seguidors de la primera hora. Els volia ajudar a descobrir que el que és cabdal és obrir el cor a Déu,

per això els deia: "Convertiu-vos, el Regne de Déu és a prop".

Nosaltres també ens sentim sovint temptats de desistir davant l'exigència del canvi rotund d'estil de vida necessari per a poder superar les greus crisis socials i naturals en què estem immersos. Per això, avui també hem de deixar que aquesta paràbola de Jesús ens interpel·li, perquè només si som capaços de deixar que la llavor que Ell planta al nostre cor doni fruit podem persistir.

Jesús continua, avui, convidant tots els homes i dones a convertir-se, a viure i a predicar a la llum de les benaurances la bona nova de l'amor salvador de Déu, malgrat la diversitat de terrenys on pot caure aquest anunci tan important. Conscients del molt que hem rebut, deixem que la seva llavor arrelhi fort en els nostres cors i disposem-nos a adoptar aquell estil de vida que ser els seus seguidors ens exigeix i a continuar la inacabada tasca de seguir sembrant les benaurances del Regne de Déu.

=====

Estem convençuts que també la creació està esperant la plena manifestació dels fills de Déu? (segona lectura). És possible que fins ara ens hàgim manifestat com a fills descuidats, distrets, indiferents, i per això la creació sencera paga tristament les conseqüències? Cal que com a fills tornem a donar a la creació, casa del Pare, tota la seva glòria i bellesa?

=====

Us donem gràcies, Senyor, per aquest món vostre i nostre. Per aquesta terra en la qual sofrem i fruïm. Us donem gràcies perquè no ens heu donat un món acabat, fet del tot, vós ens heu encomanat participar en el vostre treball creador, ens heu fet treballadors del vostre Regne. És la vostra voluntat que tothom pugui viure del seu treball, feu, Senyor, que puguem lloar-vos sempre amb la veu de la creació sencera. Us ho demanem per Jesús el vostre Fill. Amén

ECOPARROQUIES

COMENTARIO AL EVANGELIO DE HOY: Mt 13, 1- 9

Al terminar el relato de la parábola del sembrador, Jesús hace esta llamada: “El que tenga oídos para oír, que oiga”. Se nos pide que prestemos mucha atención a la parábola. Pero, ¿en qué hemos de reflexionar? ¿En el sembrador? ¿En la semilla? ¿En los diferentes terrenos?

Tradicionalmente, los cristianos nos hemos fijado casi exclusiva-mente en los terrenos en que cae la semilla, para revisar cuál es nuestra actitud al escuchar el Evangelio. Sin embargo es importante prestar atención al sembrador y a su modo de sembrar.

Es lo primero que dice el relato: “Salió el sembrador a sembrar”. Lo hace con una confianza sorprendente. Siembra de manera abundante. La semilla cae y cae por todas partes, incluso donde parece difícil que la semilla pueda germinar. Así lo hacían los campesinos de Galilea, que sembraban incluso al borde de los caminos y en terrenos pedregosos.

A la gente no le es difícil identificar al sembrador. Así siembra Jesús su mensaje. Lo ven salir todas las mañanas a anunciar la Buena Noticia de Dios. Siembra su Palabra entre la gente sencilla que lo acoge, y también entre los escribas y fariseos que lo rechazan. Nunca se desalienta. Su siembra no será estéril.

Desbordados por una fuerte crisis religiosa, podemos pensar que el Evangelio ha perdido su fuerza original y que el mensaje de Jesús ya no tiene garra para atraer la atención del hombre o la mujer de hoy. Ciertamente, no es el momento de “cosechar” éxitos llamativos, sino de aprender a sembrar sin desalentarnos, con más humildad y verdad.

No es el Evangelio el que ha perdido fuerza humanizadora, somos nosotros los que lo estamos anunciando con una fe débil y vacilante. No es Jesús el que ha perdido poder de atracción. Somos nosotros los que lo desvirtuamos con nuestras incoherencias y contradicciones.

El Papa Francisco dice que, cuando un cristiano no vive una adhesión fuerte a Jesús, “pronto pierde el entusiasmo y deja de estar seguro de lo que transmite, le falta fuerza y pasión. Y una persona que no está convencida, entusiasmada, segura, enamorada, no convence a nadie”.

Evangelizar no es propagar una doctrina, sino hacer presente en medio de la sociedad y en el corazón de las personas la fuerza humanizadora y salvadora de Jesús. Y esto no se puede hacer de cualquier manera. Lo más decisivo no es el número de predicadores, catequistas y enseñantes de religión, sino la calidad evangélica que podamos irradiar los cristianos. ¿Qué contagiamos? ¿Indiferencia o fe convencida? ¿Mediocridad o pasión por una vida más humana?

José Antonio Pagola

INTENCIONS DE MISSA DE LA SETMANA

DISSABTE : 11	20h.	
DIUMENGE: 12	11h. 13h.	Difunts familia Junquera-Ezquerria
DISSABTE:18	20h.	
DIUMENGE: 19	11h. 13h.	Esposos Joan Gallart i Francisca Malaret

HORARI DE MISSES A LA PARRÒQUIA

**DISSABTES A LES 20 H. CATALÀ
DIUMENGES A LES 11 H. CATALÀ
I A LAS 13 H. CASTELLANO**

=====

HOGAR NTRA. SRA. DE LOURDES

CONTINUEN SUPRIMIDES LES MISSES FINS A NOU AVIS

=====

**SIGUEN SUPRIMIDAS LAS MISAS
HASTA NUEVO AVISO**

=====